

plagen bliven dømt til strax at kastres, hvad maaffe ellers vilde være undgaaet. Jeg ser ingen tilstrækkelig Grund til, at denne Bestemmelse er bleven sat ind, da en Hingstplag den Ulber i Reglen ikke er noget farligt Dyr. Heller ikke Bæddere betragter jeg for at være af saa farlig Bessaffenhed, at man skulde sætte dem i Klasse med Tyre og Hingste. Det kan maaffe være et Middel til at sikkre imod, at ikke en daarlig Bædder gaar over til en anden Mand's Flok og gjør Skade der ved at bedække, hvorved der befordres Net Affom, men man kunde f. Ex. sige til, at Optageren kunde fordrø, at en saadan Bædder strax blev kastret. Jeg tror, det vilde være heldigere, at lade Bædderen staa under samme Rubrik, hvorunder den stod i Regjeringslovsforslaget. Der er ikke nævnt Lam i Paragrafen, og jeg veed ikke, om det er Hensigten, at de skulde betragtes som Faar, men der kunde maaffe være Anledning til at give en nærmere Bestemmelse i saa Henseende. At sætte 24 St. ogsaa for Lam er maaffe en temmelig høj Betaling, men dette skal jeg lade staa hen. Lam ere vel omtalte i § 7, og deraf kan maaffe sluttes, at de skulde betragtes som Faar, men i alt Fald turde det vist ikke være af Veien at faae en nærmere Betegnelse deraf ogsaa i § 4. Det er ikke saa sjældent, at Faar staa i Løir, medens Lammene gaa løse, og som Følge deraf kunne disse tage sig en lille Spadsferetour over paa Naboens Eiendom. Det forekommer mig ogsaa, at Bestemmelsen i § 7 er temmelig streng, idet det derefter er Jordbrugeren tilladt at fjerne de nævnte Dyr paa hvilken som helst Maade, han bedst kan. Jeg vil vel ikke gaa saa vidt som det ærede Medlem for Odense Amts 3die Valgkreds (N. Andersen), der vilde have dette aldeles forbudt, men det forekommer mig dog, det kunde være rigtigt at paalægge Jordbrugerne at underrette vedkommende Eier, forsaavidt denne er bekjendt, om, at, naar han ikke for Fremtiden holder sine Kreaturer paa sin Eiendom, saa vil Lovens Bestemmelse blive gjort gjældende. Naar Eieren ikke var bekjendt, kunde det maaffe være rigtigt, at det blev offentlig bekjendtgjort ved Kirkestævne eller paa anden Maade, inden man greb til den Udvei

at nedskyde Dyrene eller at dræbe dem paa anden Maade. Jeg tror, det vilde være heldigt, at faae dette sat ind i Loven, da det ellers let kan ske, at mindre velfindede Folk beskædigede en anden Mand's Kreaturer eller dræbte dem, fordi de en enkelt Gang vare gaaede over Grændsen. Jeg er enig i, hvad vi have hørt udtale med Hensyn til § 11 om Veifreden; jeg tror ogsaa, at de Bestemmelser, som findes i Lovforslaget med Hensyn dertil, ere for strenge, og jeg skal altsaa billige, at der stilles Endringsforslag, som gaa ud paa at drage Grændsen lidt slappere med Hensyn til Veifreden. Jeg tror saaledes ikke, det er saa ganske rigtigt, naar det i næstsidste Stykke af § 11 hedder: „Den, der tøirer Husdyr paa det til en offentlig Veie hørende Terrain eller saa nær, at de kunne naae ind derpaa, saavel som den, der lader sine Husdyr græsse paa det til en offentlig Veie hørende Terrain, straffes med Bøder, uanset om Dyrene ere blevne optagne, eller Optagelse ikke har fundet Sted“. Fordi Nogen har set, at et Kreatur er gaaet over en Veie eller staaar derpaa, synes jeg, det er temmelig strengt, at Eieren da skal blive muldteret eller straffet med Bøder. Det er ikke saa sjældent, at Børn vogte Kreaturer, og selv om Manden giver Paalæg om at passe paa ikke at tøire dem paa Veien eller saaledes, at de naae Veien, kan dette staa feil, uden at Eieren har mindste Skyld deri. Jeg tror saaledes, at disse Bestemmelser ere temmelig strenge, og jeg kunde ønske Forandring i saa Henseende, men i Dvrigt maa jeg tilstaa, at Lovforslaget i sin Helhed er en Forbedring, idet det har fjernet mange af de meget forældede Bestemmelser, hvori der f. Ex. er Tale om Lønder Havre og Saadant; jeg er fuldkommen enig i, at slige Bestemmelser ere forældede og for strenge, og med Hensyn dertil er Lovforslaget et betydeligt Fremskridt, hvorfor ogsaa jeg skal takke den høitærede Minister, fordi han er fremkommen dermed.

N. Christensen: Skjøndt Lovforslaget i sin Helhed har tiltalt mig ikke lidet, og skjøndt der allerede er fremkommet Bemærkninger i adskillige Retninger, er der dog enkelte Punkter, hvorpaa jeg finder mig foran-